

Ny Plan vedrørende Indførselen af Kød fra Argentina til England.

Af Johannes Arup.

Først med Aaret 1890 begyndte en regelmæssig Indførsel af levende Dyr fra Argentina til England, idet 653 Okser og 22082 Faar overførtes til Slagtning. I 1895 tog Indførselen et betydeligt Opsving, den voksede da til 39494 Okser og 308,094 Faar — fire Gange saa mange som Aaret forud —, og endelig var man i 1899 naaet op til 85365 Okser og 382,080 Faar. Da udbrød Mund- og Klovesygen derovre, og England forbød Indførselen af levende Dyr fra Aaret 1900.

Det var et haardt Slag for Kvægopdrætterne i det frugtbare Land. De havde gjort store Udlæg for at forøge Mængden af det hjemlige Kvæg og forbedre dets Beskaffenhed ved Indkøb af engelske Tyre til høje Priser, saa at de sydamerikanske Farmere i Slutningen af Halvfemserne vare blevne de engelske Opdrætteres bedste Kunder. Resultatet havde været over al Forventning gunstigt, thi medens det først indførte Slagtekvæg næppe fortjente dette Navn og var i høj Grad uensartet, saa det havde Vanskelighed ved at finde Afsætning paa det engelske Marked, saa konkurrerede det i de senere Aar paa en særdeles heldig Maade med det fra de nordamerikanske Fristater indførte Slagtekvæg, der, som bekendt, er en første Klasses Vare.

Nu var man henvist til udelukkende at sende Kød, og blev derfor meget uheldig stillet. Hidtil havde man kun kunnet sende dette i frossen Tilstand, og det frosne Kød — særlig Oksekødet — er en Vare, der kun opnaar en lille Pris i Markedet, saa lille, at man endog ansaa

de gjorde Udlæg til Kvægavlens Forbedring for spildte. Man frygtede for, at man maatte tilbage i det gamle Spor.

Der blev imidlertid straks gjort Forsøg paa at afsende Oksekød som »chilled«, d. v. s. holde det stærkt afkølet, uden at det faar Lov til at fryse. Paa denne Maade afsendes jo store Mængder Kød fra Fristaterne, og denne Forsendelse har vist sig saa lønnende, at Indførselen heraf tiltog, medens Kvægindførselen holdt sig omtrent uforandret. Dog, det synes ikke ret at skulle lykkes at gennemføre denne Forsendelsesmaade paa den tre Gange saa lange Rejse fra Sydamerika. Man var vel i 1905 naaet til at overføre 650,000 Ctws. chilled beef samtidig med 1,200,000 Ctws. frossent Kød fra Argentina, men Forsendelsen af førstnævnte har været forbunden med megen Risiko og Usikkerhed, saa Prisforskellen mellem det afkølede og det frosne Kød har kun været ubetydelig, og Prisen har gennemsnitlig været $\frac{1}{3}$ lavere end for det afkølede Kød fra Fristaterne.

Store Anstrengelser bleve derfor ogsaa gjort for atter at faa Tilladelse til at indføre Kvæg, hvad der vel lykkedes i Februar 1903, men kun for en kort Tid, thi da Mund- og Klovesygen atter konstateredes, blev der paany lukket for Indførselen i Maj s. A.

Der har derfor allerede for nogen Tid siden dannet sig et Konsortium af engelske Kapitalister, der arbejder for en fuldstændig Reform for Kødforsyningen, idet man paatænker helt at undgaa Indførselen af Kvæg til England, og dog at kunne forsyne dette med friskslaget Kød.

Denne gaar i Korthed ud paa:

- 1) at indføre Slagtedyrr fra Sydamerika, Canada og Kolo-
nierne samt mulig fra andre Lande til *Alderney*, slagte
det der, føre det frisk slagtede Kød til Southampton
eller andre nærliggende Havne og derfra videre med
Jærnbane;
- 2) at oprette de nødvendige Stalde, Slagte- og Kølehuse o.s.v.;
- 3) at indrette Fabrikker til Saltning og Præserving af
Kød samt Udnyttelse af alle Biprodukter efter ameri-
kansk Mønster under engelsk Kontrol.

Alderney er den nordligste af de saakaldte Kanaløer, den er fuldstændig isoleret, uden Forbindelse med Jersey, fra hvilken den er 50 miles fjærnet, og har kun ubetydeligt Samkvem med Guernsey i 25 miles Afstand. Den har sin særegne Styrelse, saa den engelske Regerings Tilladelse til Planens Gennemførelse er ikke nødvendig, skønt Øen staar under engelsk Overhøjhed. — Øen har omtrent 2000 Indbyggere, der siges at være stemte for Planen, idet 250 Skatteydere have indgivet en Petition til den engelske Regering for at faa denne til at interessere sig derfor, da den modarbejdes af Landbrugsministeren, der har truet med at forbyde Indførsel af Kvæg fra alle Kanaløerne.

For *Alderney* vilde dette være uden Betydning, da Konsortiet har tilbudt at købe alle de Dyr, som Landmændene der kunne afsætte, til Slagtning, og desuden deponere 5000 £ som en Garanti for den Skade, der kunde opstaa paa Øen ved Udbrud af Mund- og Klovesyge forarsaget ved de indførte Dyr. De andre Øer, der iøvrigt ikke synes at have noget at indvende mod Planens Gennemførelse, vilde derimod komme til at lide under et saadant Forbud.

En Overførelse af smitsom Sygdom anse Forslagsstillerne for usandsynlig, da Dyrene i Argentina synes paa den Farm, hvor de opholde sig og holdes 30 Dage i Karantæne, før de afskibes; derefter underkastes de atter Kontrol — stadig af statsansatte Dyrlæger. Før Landingen skulle de endelig undersøges af den engelske Havnedyrlæge paa samme Maade, som det nu sker i de engelske Landingshavne for fremmede Dyr. Man henviser til, at i 1905 ere 50000 og indtil Maj 1906 40000 Faar fra Argentina blevne landsatte og slagtede i Antwerpen, uden at man der har mærket noget til Sygdomme. Faarekroppene ere for en Del førte til England, ligesom Huder og Affald ere blevne sendte dertil over Hull og Harwich, i flere Tilfælde endog til London, og man anser det for givet, at denne Forretning lige saa godt kan drives fra *Alderney*. Det synes ulogisk, at man til Eng-

land vil forbyde Indførselen af Kvæg fra Kanaløerne paa Grund af Tilførselen af argentinsk Kvæg, da Jersey og Guernsey nu have stadig Forbindelse med en Del af Frankrig, hvor den nævnte Sygdom hersker. Deraf har man aldrig sporet nogen Ulempe.

En betydelig Støtte for Planens Gennemførelse er det ogsaa, at den mest ansete Veterinærautoritet i England, Sir John M'Fadyan, Direktør for Veterinærskolen i London, der vel ikke som saadan indtager nogen officiel Stilling, har udtalt sig gunstigt for den. Saafremt den gennemføres under de nævnte Forsigtighedsregler, mener han, at der ingen Grund er til at forbyde Indførselen fra Kanaløerne.

Ikke desto mindre har Landbrugsministeren, Sir Thomas Elliott erklæret, at Gennemførelsen vilde frembyde »et Smuthul, gennem hvilket Mund- og Klovesyge kunde indføres i England, og at det derfor vilde være hans Pligt at modarbejde Planen af alle Kræfter, samt at ingen som helst afgiven Erklæring kunde forandre hans Anskuelse i saa Henseende«.

Saaledes staa Sagerne for Tiden, men naar man ser hen til, at Planen i Virkeligheden frembyder overordentlig Sikkerhed, da det er de engelske Veterinærautoriteter, der komme til at vaage over dens Gennemførelse i sanitær Henseende, baade under Landingen og Slagtningen, og at det er engelsk Foretagelsesaand og Kapital, der er interesseret deri, baade i Argentina og paa engelsk Grund, samt at man derved bliver i Stand til at bekæmpe den overordentlige Indflydelse, som den amerikanske Kødtrust mere og mere vinder paa det engelske Kødmarked, saa er det højst sandsynligt, at den en Gang vil blive gennemført. Sker dette, vil det blive en god Støtte for den argentinske Kvægavl, der kan fremkalde en Vending i Englands Kødforsyning, og i det hele aabne et Fjærnsyn, som det dog endnu vil være for tidligt at søge at udrede.
